

6566 кг і 4,04%, та 602 бугаї-плідники чистопородної червоної степової породи з надосм матерів відповідно 5985 кг, 3,99% і матерів батьків – 6566 кг і 4,04%.

На другому етапі створення нового типу продовжувалися дослідження із вивчення інтенсивності росту і розвитку молодняка як у репродукторах імпортованої худоби, так і у базових господарствах, придатності корів до машинного доїння, відбору корів в селекційне ядро, вивченню споріднених груп та розведенню тварин бажаного типу “у собі”.

На третьому етапі було завершено формовання генеалогічної структури нового типу, вивчені поєднання споріднених груп, завершені дослідження із вивчення продуктивних і племінних якостей, біологічних та технологічних особливостей корів селекційного ядра загальною чисельністю в 14 базових господарствах 3110 голів і підготовлені матеріали для апробації жирномолочного типу створюваної червоної молочної породи. Зазначений внутріпорідний тип апробовано як нове селекційне досягнення наприкінці 1998 року і рекомендовано до широкого використання на півдні України у зоні ризикованого богарного землеробства.

УДК 636.32/38085

Н.М.КОРБИЧ

ПОКАЗНИКИ ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ОВЕЦЬ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ

Інститут тваринництва степових районів ім.М.Ф.Іванова «Асканія-Нова» УААН –
Національний науковий селекційно-генетичний центр з вівчарства

Асканійська тонкорунна – це перша вітчизняна порода овець, яка була виведена академіком М.Ф.Івановим за період з 1925 до 1934 року. М.Ф.Іванов дав всебічний аналіз спадковості вовнових властивостей під час схрещування різних порід овець, які мають стійку спадковість. При цьому він показав, що помісі мають вовновий покрив проміжного характеру, порівняно з початковими породами. Також він надав особливе значення необхідності враховувати, що спадкові задатки, які були одержані тваринами, проявляються в повній мірі тільки при найкращих умовах годівлі та утримання.

З метою збільшення продуктивності та поліпшення вовнових якостей овець асканійської тонкорунної породи вченими інституту «Асканія-Нова» методом чистопородного розведення та схрещування з австралійськими мериносовими баранами створений таврійський внутріпорідний тип асканійських овець.

На основі вищеприведеного матеріалу нами було проведено вивчення показників вовнової продуктивності австрало-асканійських овець (вихід та настриг митого волокна, сортовий склад рун, довжина та жива маса тварин) з метою визначення бажаного типу вовнового покриття овець.

Для досліджень була відібрана вовна овець таврійського внутріпорідного типу різних статевовікових груп: барани – плідники, барани – річняки, перярки та ярки, в кількості 50 голів від кожної групи.

В результаті проведеного схрещування у овець відбулося розщеплення показників вовни частково в сторону австралійських мериносів, частково в сторону асканійської тонкорунної породи, а частина тварин мали комплекс властивостей характерних двом початковим породам (проміжний тип).

Встановлено, що серед піддослідних тварин найбільший настриг митого волокна відмічався у овець з австралійським характером вовнового покриву, який склав у баранів – плідників 5 кг, баранів – річняків – 3 кг, переярок – 3,5 кг і ярок 2,5 кг, що на 0,5 – 0,7 кг більше порівняно з тваринами для яких характерний асканійський тип вовнового покриву. Вихід митої рунної вовни у тварин з австралійським типом вовнового покриву склав 60 – 65%, з асканійським – 50 – 56%.

Питома вага рунної вовни в дослідних групах була достатньо високою і склала в середньому 94% у тварин з австралійським характером вовнового покриву та 92% у тварин з асканійським типом вовни, а нижчих сортів відповідно 6 – 8%.

Крім того, у піддослідних тварин з австралійським типом вовни були руна з тониною основного сорту 70 якості – 25% та 64 якості – 40%, а також односторонні за довжиною 40 – 60%. У тварин з асканійським типом вовнового покриву, як за довжиною, так і за тониною були руна двох сортів. Руна піддослідних тварин були достатньо вирівняні за вище приведеними показниками.

Середня природна довжина у піддослідних тварин склала 10,5-11,0 см, а істинна довжина – 12,5 см. Жива маса у піддослідних тварин з асканійським характером вовнового покриву склала у баранів-плідників 89 кг, баранів-річняків 55 кг, переярок 58 кг та ярок 41 кг, що на 2 – 4,5 кг більше, ніж у тварин з австралійським типом вовнового покриву.

Таким чином, на даному етапі селекційно-племінної роботи з таврійським типом асканійських тонкорунних овець, можна констатувати про наявність вовни різних типів, яка потребує подальшого вивчення її властивостей з метою визначення бажаного покриву тварин.

УДК 636.2.082.453.5

Н.О.КОРИНЕЦЬ, Ф.І.ОСТАШКО, В.М.КАНДИБА, О.Б.СУШКО,
В.О.КОРОБКО

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ СПЕРМОПРОДУКЦІЇ БУГАЇВ-ПЛІДНИКІВ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ

Харківський біотехнологічний центр УААН

Підвищення ефективності використання бугаїв-плідників і зменшення кількості браку при заготівлі та кріоконсервації спермопродукції є актуальними проблемами для племінних підприємств. Якість нативної сперми і збереження повноцінності сперміїв після заморожування і відтаювання значною мірою залежать від співвідношення і якості основних компонентів раціону годівлі бугаїв-плідників. Для забезпечення раціонів бугаїв вітамінами і мікроелементами використовують спеціальні премікси. Проте, маючи істотні